Rather, she was Mekadaysh herself - אלא דקידשה נפשה וקתני דבעיא מיאון and it states that Mee'un is required

Overview

עולא maintains that a קטנה שלא לדעת שלא, does not require (even) רב. מיאון challenges עולא, does not require (even) עולא that if the widow (died or) was עולא א מחרת מותרת מותרת מותרת מותרת מאן assumes that she was מקדש מקדש מותרת שנה אלדעת אביה מותרת שנה דיבום מעוד רפעור מיאון מיאון מיאון מעודה שנתקדשה שלא לדעת אביה משנה משנה מעוד מעוד מעוד שנואל but not שמואל שנואל שנואל שנואל שנולא שנואל ש

ותיובתא דעולא² דאמר אפילו מיאון אינה צריכה -

So from this משנה we have a **refutation to עולא who maintains that** a קטנה שנתקדשה אנתקדשה שלא לדעת אם מיאון. **מיאון does not require even**.

asks: תוספות

ראם תאמר לשמואל מי ניחא והא איהו דאמר דבעיא גט בהדי מיאון -And if you will say; is it satisfactory according to שמואל? But שמואל maintains that a מיאון ביה שנתקדשה שלא לדעת אביה - מיאון - מיאון together with the

- והכא קאמר או מיאנו דמשמע דלא בעיא גט

And here in the cited משנה it states, 'or נתגרשו', which indicates that those that were מיאנו' do not require a מיאנו as well. This contradicts the ruling of שמואל!

תוספות answers:

ריש לומר בשלמא לשמואל לא קשיא ליה מידי דאיכא למימר דלעיל מיירי בשידך - And one can say; that it is satisfactory according to שמואל, for there is no difficulty at all for we can say that previously when קטנה ruled that a אמנה ruled that a אנה אלדעת אביה we are discussing a case where there was a שידוך, therefore both are required -

והכא מיירי בדלא שידך³ ולהכי לא מצריך אלא מיאון *⁴* -

 $^{^{1}}$ The גמרא answered that the משנה is discussing a מרא בחיי האב.

² The words 'ותיובתא דעולא', may have appeared in מכרא הוספות מלא, therefore תוספות asks that there is a difficulty with אמרא as well. [Otherwise if the מברא does not state 'ותיובתא דעולא', perhaps s'רב כהנא', perhaps מהרש"א and מהרש"א See "מהרש"א See "מהרש"א.] See

³ This answer is appropriate only according to the א"ד, however according to the ל"ק where שמאול maintains that צריכה where שמואל, the question on מהרש"א הארוך דו"מ אות ל even by נחלת משה and מהרש"א הארוך דו"מ אות ל.

⁴ In the previous א"ד מוס' ד"ה it stated that according to the א"ד there is no dispute between שמואל and שמואל; however from this חוספות it appears that there is a מידכו by אידכו אידכו אידכו וולא nothing is required, however according to עולא we require מיאון. See (מארן") מהרש"א (מאר פני יהושע who says that this answer of תוספות is only in the אהו"א הו"א הוו"א הארש"א (מאר שמואל שמואל שמואל שמואל שמואל הוו"א הוו"א הארש"א וווא שמואל שמואל שמואל הוויד אוויד מארש"א ווויד מארש שמואל שמואל שמואל הוויד אוויד מארש שמואל הוויד מארש הוו

However here in the משנה we are discussing a case without a שידוך, therefore we only require משנה, but no משנה with the משנה -

- אלא לעולא קשה דאי מיירי בשידך גט ומיאון בעי לפירוש רבינו יצחק $^{\circ}$ ללישנא דאיכא דאמרי אלא לעולא קשה דאי מיירי בשידך גט ומיאון בעי לפירוש there is a difficulty; for if it is a case of שידך, she requires מיאון according to איכא דאמרי -

ולפירוש הקונטרס אפילו מיאון לא צריך -

And according to מיאון, even מיאון is unnecessary (according to the משנה), and the משנה requires (only) מיאון -

ואי מיירי בדלא שידך אפילו מיאון לא צריך בין לפירוש הקונטרס בין לפירוש רבינו יצחק:
And if the case is by לא שידך, even מיאון is not required, whether according to or ""ד פרש"י (according to both מיאון). However the משנה requires (only) מיאון, in contradiction to all the interpretations of עולא.

Summary

שמואל requires שמואל (by a שידך אלא לדעת שנתקדשה שנתקדשה שנתקדשה שנתקדשה (as stated by שידך אידן מיאון requires only מיאון (as stated in the משנה).

Thinking it over

Why cannot we answer according to עולא that the משנה is in a case of שידך, therefore (only) is necessary, and עולא is discussing a case of לא שידך, so even מיאון is unnecessary?! 6

however when the גמרא answers for עולא, the same answer will apply for שמואל and we do not have to assume that by there is a need for מיאון).

⁵ See previous תוספות ד"ה מאן (TIE footnote # 10).

 $^{^6}$ See ['מהרש"א אות מ' דו"מ אות הארוך הארוך.